

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 38P/258/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316215552
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Mattielighová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1316215552.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Zdenkou Mattielighovou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého: David Kresánek, nar. 25.03.2016, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, Krátka 1, Senec, dieťa rodičov: matka - J.. Z. F., X.. XX.XX.XXXX, V. L. G. XXC, L., V. Č. Na F.S. XX/F, L., zastúpená B..SK, R.. K.. S., AK R.S. R. Š. XX, L. a otec - E. F., X.. XX.XX.XXXX, V. L. R. XX, L., toho času F. XX, H., zastúpený E.. E. D., advokátom so sídlom H. XX, L., o návrhu matky na určenie výživného na čas do rozvodu manželstva, takto

rozhodol:

Súd určuje vyživovaciu povinnosť otca na maloletého G. F.F., X.. XX.XX.XXXX v sume 600 eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky maloletého vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 19.9.2016 do 31.8.2018.

Zročné výživné za obdobie od 19.9.2016 do 31.8.2018 vo výške 8 100 EUR sa otcovi povoľuje splácať v 400,- € mesačných splátkach spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 19.09.2016 doplneného podaním doručeným súdu dňa 23.09.2016 sa matka maloletého G. domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu manželstva. Počas konania svoj návrh upravila a navrhla, aby bola za obdobie od 19.9.2016 do 31.8.2018 vyživovacia povinnosť otca voči maloletému určená v sume 3 000 € mesačne s tým, že čiastka 2 000 € mesačne bude určená ako bežné výživné a čiastka 1 000 € mesačne bude určená na tvorbu úspor. V prípade, že sa súd s týmto návrhom matky nestotožní navrhla, aby bola vyživovacia povinnosť otca voči maloletému za dané obdobie upravená totožne, ako to stanovil tunajší súd v konaní o rozvod manželstva rodičov maloletého a ktorý rozsudok potvrdil v tejto časti aj odvolací súd, t. j. v sume 700 € mesačne s tým, že čiastka 600 € mesačne bude určená ako bežné výživné a čiastka 100 € mesačne bude určená na tvorbu úspor, a to s poukazom na tú skutočnosť, že v priebehu konania došlo k rozvodu manželstva rodičov maloletého a k úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností na čas po rozvode.

2. Svoj návrh na určenie výživného na čas do rozvodu manželstva odôvodnila, okrem iného, aj rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 19.06.2018, č. k. 38P/297/2016 - 526 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.10.2019, č. k. 11CoP/3/2019 - 1170 v časti určenia výživného zo strany otca voči maloletému na čas po rozvode manželstva rodičov. V tejto súvislosti odkázala na odôvodnenie predmetných rozsudkov, najmä ohľadom príjmových a majetkových pomerov otca maloletého a ich vyhodnotenia. Pridržiavala sa všetkých svojich vyjadrení, ktoré predniesla v rámci

konania a osobitne poukázala na to, že ako rodina viedli luxusný životný štýl, otec poskytoval matke na chod domácnosti, jej výživu a výživu maloletého G. niekoľko tisíc eur mesačne, okrem toho hradil voľnočasové aktivity rodiny, dovolenky, náklady na bývanie a pod. V čase podania návrhu bol pritom maloletý vo veku X H. a matka nemala možnosť sa zamestnať a pokrývať aspoň čiastočne náklady na výživu maloletého a v zásade ani svoje (v priebehu konania jej bolo súdom priznané výživné na manželku v sume 600 € mesačne). K životnej úrovni rodiny a jej finančného zabezpečenia otcom maloletého sa podrobne vyjadrila v doplnení svojho návrhu, ktoré bolo súdu doručené dňa 23.09.2016 a v ktorom podrobnejšie popísala fungovanie rodiny po finančnej stránke a z ktorých skutočností je zrejmé, že príjmové a majetkové pomery otca a jeho životná úroveň odôvodňujú určenie výživného voči maloletému v ňou navrhovanej výške, vrátane určenia povinnosti prispievať maloletému na tvorbu úspor. Výživné určené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.12.2016, sp. zn. 11CoP/518/2016 v sume 300 € mesačne nezodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, nerešpektuje právo maloletého na zdieľanie otcovej životnej úrovne a nekorešponduje ani s potrebami maloletého. V tejto súvislosti okrem iného poukázala aj na odôvodnenie predmetného uznesenia Krajského súdu v Bratislave a mala za to, že otec maloletého sa vo všetkých súdnych konaniach snažil optimalizovať svoj príjem. Skutočnosť, že otec nedosahuje výlučne ním tvrdý príjem je zrejmá aj z jeho vlastných tvrdení ohľadom jeho pravidelných výdavkov, ktoré musí uhrádzať. Hoci od mája 2017 otec deklaroval svoj príjem vo vyššom rozsahu, než je minimálna mzda bolo zjavné, že otec pristúpil k stanoveniu tohto svojho príjmu účelovo, aby zodpovedal kritériám ustálenej súdnej praxe, keďže v priebehu konania bolo zjavné, že ním predkladaný príjem nebude súd považovať za relevantný. Výška otcom určeného príjmu však nezodpovedala jeho postaveniu, funkciám, ani schopnostiam a možnostiam. Poukázala aj na konanie o určenie výživného na manželku, kde súd pristúpil k určeniu výživného v sume 600 € mesačne a tiež určil otcovi maloletého/manželovi povinnosť zaplatiť ročné výživné, ktoré povinnosti si otec maloletého plní a je preto zrejmé, že adekvátnymi finančnými prostriedkami disponuje. Otec maloletého pritom nemá problém ani s úhradou nadštandardných výdavkov, napr. na dovolenky, ktorých sa pravidelne zúčastňuje. Za predpokladu, že zo strany otca nedôjde k preukázaniu jeho reálneho príjmu z podnikateľskej činnosti navrhla, aby súd pri určovaní výživného voči maloletému vychádzal zo zákonnej domnienky uvedenej v § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Náklady na výživu a výchovu maloletého vyčíslila vo svojom návrhu v sume 750 € mesačne a následne vo svojom podaní doručenom súdu dňa 06.11.2017 (č. l. 325) na sumu 1 233 €, pričom poukázala na to, že v tejto sume nie sú zahrnuté náklady na dovolenky a voľnočasové aktivity maloletého a ani žiadne jeho mimoriadne výdavky a odkázala na ňou priložené potvrdenia o ich vynaložení a výške. Uviedla, že náklady na maloleté dieťa sa vždy odvíjajú od pomerov konkrétnej rodiny a sú dané tým, čo rodičia svojmu dieťaťu poskytujú a čo mu môžu, vzhľadom na svoje pomery, poskytnúť. Matka mala za to, že otec rozporoval náklady na maloletého účelovo a snažil sa ich znižovať tak, aby sa ním hradená výška výživného javila ako dostačujúca. Otcom hradené výživné však aj v rozhodnom období postačovalo výlučne na náklady spojené so stravovaním maloletého. Z tvrdení otca ohľadom jeho príjmových pomerov, ktoré prezentoval v rámci konania a ktoré opakovane uvádzal v rozdielnych výškach je zrejmé, že otec má dostatok finančných prostriedkov na to, aby absolvoval dovolenky a doprial si rôzne iné pôžitky, z čoho je zrejmé, že zatajuje svoje skutočné príjmy. Okrem toho matka dala súdu do pozornosti, že otec dlhodobo viac rokov dozadu dosahoval oficiálne len minimálny príjem, čomu reálne nezodpovedá jeho životný štýl, na ktorý v priebehu konania poukazovala. Preto mala matka za to, že otec by sa mal podieľať aj na výdavkoch, ktoré sú nad rozsah ňou vyčíslených nákladov napr. na dovolenky maloletého, mimoriadne či jednorazové výdavky a pod., keďže maloletý by mal zdieľať jeho životnú úroveň. Z uvedených dôvodov mala za to, že ňou požadované výživné zodpovedá nákladom na odôvodnené potreby a záujmy maloletého G. a zároveň pomerom, možnostiam a schopnostiam otca maloletého.

3. Otec maloletého navrhol, aby bola jeho vyživovacia povinnosť voči maloletému za rozhodné obdobie, t. j. od 09/2016 do 08/2018 určená v sume 300 € mesačne tak, ako to bolo stanovené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.12.2016, sp. zn. 11CoP/518/2016. Tvrdenia matky ohľadom jeho životnej úrovne označoval v priebehu konania za účelové, nepravdivé a nepodložené, čo podrobnejšie rozviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 12.12.2016 adresovanom Krajskému súdu v Bratislave (č. l. 201), kde namieta matkou prezentované hospodárske výsledky jeho spoločností a ním údajne dosahovaný príjem. Tvrdenia matky ohľadom luxusného životného štýlu otca maloletého mali za cieľ vytvoriť falošný obraz o jeho mimoriadne priaznivej finančnej situácii, najmä vo vzťahu k určeniu výživného a odkázal v tejto súvislosti na potvrdenia o príjme, ktoré založil do súdneho spisu v priebehu konania. Matkou navrhovanú výšku výživného na čas do rozvodu manželstva opakovane označil za neadekvátnu k veku maloletého a jeho odôvodneným potrebám, keďže v rozhodnom období bol zdravým dieťaťom,

bez mimoriadnych a neštandardných výdavkov. Namietal matkou doložené vyčíslenie nákladov na odôvodnenej potreby a záujmy maloletého a označil ho za nevierohodné a nepreukázané. Mal za to, že sa jednalo o výdavky, ktoré nie je potrebné v súvislosti so starostlivosťou o maloleté dieťa vo veku G. vynakladať, jednalo sa o výdavky neprimerané a výrazne nadhodnotené, a to aj s ohľadom na životnú úroveň oboch rodičov. Opakovane tiež poukázal na to, že vo vzťahu k maloletému si plnil svoju vyživovaciu povinnosť aj formou vecných plnení a náklady na rodinný dom v K. (kde matka spolu s maloletým v rozhodnom období bývali) hradil vo výške 95% on sám, ktoré skutočnosti potvrdila v rámci svojej výpovede aj matka maloletého. V priebehu konania poukázal na to, že začiatkom roka 2018 došlo k zmene jeho majetkových pomerov, a to z dôvodu, že mu bola tunajším súdom uložená povinnosť prispievať na výživu matky maloletého manželským výživným v sume 600 € mesačne, počnúc mesiacom september 2016. Jeho majetkové pomery tiež zásadne ovplyvnila tá skutočnosť, že po odchode zo spoločnej domácnosti si prenajal časť nehnuteľnosti na adrese R. Y. Y. L., kde hradil podnájom v sume 400 € mesačne, čím došlo k navýšeniu jeho každomesačných výdavkov. Od februára 2018 tak začali výdavky otca výrazne prevyšovať jeho príjmy, čo podrobnejšie rozviedol vo svojom podaní doručenom súdu dňa 05.02.2018 (č. l. 381). Vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.02.2019 otec potvrdil matkou uvádzané skutočnosti ohľadom nadobudnutia nehnuteľnosti do svojho osobného vlastníctva. Túto skutočnosť žiadnym spôsobom nesporeval a potvrdil, že zakúpil rodinný dom s príľahlými pozemkami, ktorý bude využívať na bývanie. Predmetné nehnuteľnosti sú zaťažené hypotekárnym úverom, ktorého mesačná splátka predstavuje čiastku cca 900 €. Otec v tejto súvislosti poukázal na to, že si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému G. vždy riadne plnil a plniť si ju aj naďalej bude, avšak má právo uhrádzať aj vlastné výdavky a predovšetkým vyriešiť si bytovú otázku.

4. Matka maloletého vo svojom podaní doručenom súdu dňa 05.03.2019 v súvislosti s vlastníctvom nehnuteľností otcom poukázala na to, že otec bol už od decembra 2018 výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, pričom je zjavné, že kúpa nehnuteľnosti a vybavovanie úveru sa nerieši zo dňa na deň, pričom otec opätovne neuvádza všetky skutočnosti (napr. hodnota nadobudnutej nehnuteľnosti). Uvedené preukazuje, že otcove tvrdenia o príjme a jeho majetkových pomeroch sú nedôveryhodné, keďže zjavným cieľom otca, je, aby súd vychádzal pri určovaní výživného na maloleté dieťa z jeho čo možno najnižšieho príjmu. Podrobnejšie sa vyjadrila k otcom deklarovaným príjmom, s ohľadom na jeho prístup k preukazovaniu ním uvádzaných tvrdení v rámci konania a mala za to, že otec vierohodne nevydokladoval svoje skutočné príjmy a ním predkladané potvrdenia o príjme (a to nielen v tomto konaní, ale aj v konaní o rozvod manželstva) potvrdzujú, že si určuje výšku svojho príjmu podľa ľubovôle. K otcom uvádzaným tvrdeniam v jeho stanovisku zo dňa 02.02.2018 uviedla, že na zníženie príjmu otca v spoločnosti C. J. R. R..K..S.. a na nepoberanie príjmu v spoločnosti F. R., R..K..S.. nie je možné prihliadnuť, keďže išlo o vzdanie sa zárobku bez dôležitého dôvodu, najmä ak o vyplácaní príjmu a o jeho výške rozhodoval aj v rozhodnom období sám otec. S poukazom na to je relevantné brať do úvahy ako príjem otca zo závislej činnosti minimálne sumu vo výške 1950,- eur brutto (1 450,- eur netto). Zároveň je potrebné pri rozhodovaní prihliadnuť aj na ďalšie príjmy otca z jeho podnikateľskej činnosti, na jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery ako aj jeho životnú úroveň. Upriamila pozornosť na to, že súd už raz vyhodnotil príjmy otca ako pochybné, a preto by mal (aj keď matka má za to, že príjmy otca sú oveľa vyššie) aplikovať fikciu priemerného mesačného príjmu otca z inej ako závislej činnosti a minimálny príjem otca, z ktorého by mal súd vychádzať pri určovaní výživného v rozhodnom období by mal predstavovať sumu cca 6 000,- eur. Príjmy otca, jeho majetkové pomery a bývanie sú zo strany otca opakovane zahmlievané, či popierané. Ako už bolo uvádzané skôr, otec sa stal v decembri 2018 výlučným vlastníkom rodinného domu a pozemkov o celkovej výmere 1155 m². Okrem toho je 1/3 vlastníkom pozemkov, ktoré predstavujú prístupovú cestu k nehnuteľnostiam v jeho výlučnom vlastníctve. Výmera pozemku vo výlučnom vlastníctve otca je taká veľká, že umožňuje prípadne stavbu ďalších nehnuteľností. Otec predložil Zmluvu o hypotekárnom úvere, z ktorej vyplýva výška úveru v sume 230.000,- eur v mesačných splátkach vo výške takmer 900,- eur mesačne. V predmetnej zmluve je však začlenený podstatný údaj, a to cena nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpy. Matka preto k uvedenému predložila inzerát na predaj tejto konkrétnej nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpy zo strany otca - 6 izbového rodinného domu - s cenou 429.000,- eur. Ponuka na predaj nehnuteľnosti, ktorá je už aktuálne vo vlastníctve otca bola teda takmer dvojnásobne vyššia ako je hypotekárny úver na financovanie jej kúpy. Aj v prípade, že by otec chcel tvrdiť, že sa dohodol na znížení kúpnej ceny, je možné vylúčiť jej zníženie o takmer polovicu. V súvislosti s tým otec musel kúpu nehnuteľností financovať vo výške cca 200.000,- eur z iných zdrojov.

5. Právna zástupkyňa matky uviedla, že zotrávajú na všetkých prednesoch a písomných vyjadreniach, ktoré uskutočnili v priebehu konania a zotrvali na svojom návrhu na určenie výživného zo strany otca voči maloletému za rozhodné obdobie v sume 3 000 € mesačne, z toho čiastka 2 000 € mesačne bude určená ako bežné výživné a čiastka 1 000 € mesačne bude určená na tvorbu úspor, pričom uviedla aj presný výpočet zročného výživného. Pokiaľ ide o výživné na tvorbu úspor mali za to, že tvorba úspor je suma výživného a výživné je možné určiť od podania návrhu. Kritériom pre určenie výživného na tvorbu úspor sú majetkové pomery rodiča, pričom v konaní boli preukázané majetkové pomery otca v takom rozsahu, ktorý odôvodňuje tvorbu úspor na maloletého. Vek dieťaťa v tomto prípade nezohráva žiadnu rolu, keďže rodičia zvyknú svojim deťom dobrovoľne sponzorovať už od ich narodenia. Rovnako nie je podmienkou ani to, že tvorba úspor môže byť určená len do budúcnosti, keďže tvorba úspor je sumou výživného a výživné je možné určiť aj spätne. Poukázali na v konaní opakovane vyčíslené náklady na výchovu a výživu maloletého v rozhodnom období, vrátane predložených dokladov o úhradách a upriamili pozornosť na to, že v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode mal súd za preukázané, že výdavky maloletého boli minimálne 835 € mesačne, pričom sa jednalo o obdobie, kedy už maloletý nosil plienky len občas a v rozhodnom období bol tento náklad ešte vyšší. Je prirodzené, že maloleté dieťa práve vo veku od X G. XX H. rýchlo rastie, vyvíja sa, menia sa jeho potreby a nároky, čomu je potrebné prispôbovať celé fungovanie domácnosti. V konečnom dôsledku v takomto útlom veku sú náklady na dieťa odôvodnene vyššie. Výška nákladov na maloletého bola tiež odôvodnená požiadavkami otca na množstvo oblečenia (ešte aj odovzdanie pyžama a papúč pre maloletého), odovzdávanie stravy pre maloletého (nabalenie mlieka) a všetkých potrieb, kedy v podstate matka musela mať všetko dvojmo, keďže otec jej skoro nič nevracal. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 15.10.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, a to aj vo vzťahu k určaniu výživovacej povinnosti na čas po rozvode manželstva. S poukazom na vyššie uvedené v prípade, že by súd prvej inštancie nevyhovел návrhu matku, minimálna suma výživného za obdobie od podania návrhu do právoplatnosti výroku o rozvode manželstva by mala byť Krajským súdom v Bratislave potvrdená suma výživného vo výške 700,- eur mesačne, ktorú mal aj odvolací súd za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca uhrádzať, a to s ohľadom na vykonané dokazovanie. Skutočnosti, na základe ktorých tunajší súd rozhodoval o výške výživného v konaní na čas po rozvode manželstva sú rovnaké ako na čas do rozvodu, nakoľko súd rozhodoval na základe vykonaného dokazovania v konaní, ktoré prebiehalo v zásade súbežne s konaním o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva. V prípade, že by súd vyhovel návrhu otca a rozhodol by o určení výživného v súlade s jeho návrhom, uvedené by bolo v rozpore s právnou istotou účastníkov konania a predvídateľnosťou súdneho rozhodnutia. Súdom by totiž na základe vykonaného dokazovania v konaniach dospel k odlišným záverom o odôvodnených nákladoch, pomeroch účastníkov, a teda aj výške výživného. Zároveň výživné navrhované otcom je výživné určené neodkladným opatrením, t. j. len výživné na úhradu nevyhnutných, nie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Deklarovaný príjem otca, ktorý otec tvrdí, že preukázal - nemožno považovať za jeho skutočný príjem, ktorý má k dispozícii na financovanie svojich životných nákladov. Otec nepreukázal svoje príjmy a uvedené konštatovali aj súd prvej inštancie a odvolací súd, preto tvrdenie otca, že tak urobil, neobstojí. Pri rozhodovaní je potrebné zobrať do úvahy nie len príjmy otca zo závislej činnosti, ale aj príjmy z podnikateľskej činnosti a jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery ako aj životnú úroveň. Tunajší súd už raz vyhodnotil príjmy otca ako pochybné, a preto by mal (aj keď matka má za to, že príjmy otca sú oveľa vyššie) aplikovať fikciu priemerného mesačného príjmu otca z inej ako závislej činnosti, ktorá predstavuje sumu cca 4.000,- eur (20 - násobok sumy životného minima). Matka v rámci svojich posledných podaní poukazovala na pomery otca po rozvode manželstva, a to kúpu nehnuteľnosti, prevzatie hypotekárneho úveru a jeho splátky, a to práve s poukazom na to, že otec krátko po rozvode manželstva nadobudol a zobral si úver so splátkou 900,- eur mesačne, čo preukazuje, že jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery odôvodňujú výživné vo vyššej sume, ako on sám navrhuje.

6. Právny zástupca otca uviedol, že zotrávajú na všetkých prednesoch a písomných vyjadreniach, ktoré uskutočnili v priebehu konania a v ktorých podrobne argumentovali k majetkovým pomeroch otca maloletého. Poukázali na to, že toto konanie rieši už len otázku určenia výživného vo vzťahu k maloletému G. na čas do rozvodu manželstva, t. j. do 25.09.2018, preto akékoľvek domnienky matky a tvrdenia v súvislosti napr. so zabezpečením bytovej otázky otca po rozvode, považovali za irelevantné a mali za to, že matka sa len snaží v rámci svojej dôkaznej núdze vyvolať pred súdom mylný dojem o nesmierne vysokých príjmoch otca. Mali tiež za to, že dokazovanie, týkajúce sa nadobudnutia nehnuteľnosti otcom na účely tohto konania bolo nadbytočné, nakoľko sa jedná o skutočnosť, ktorá nastala až po rozvode manželstva. Matka v tomto konaní špekulatívne vyčísľuje rozpis nákladov na

maloletého a pokračuje v absurdnom výpočte, kde uvádza nehoráznú sumu na spotrebu maloletého G. v sume 1 410 € mesačne. Matka nikdy a ani v iných konaniach nepreukázala, že by v rozhodnom období nakupovala maloletému hračky v hodnote 250 eur mesačne, oblečenie v hodnote 200 eur mesačne, drogériu/lieky - podľa matky maloletý lieky neberie/hygienické potreby v sume 300 eur mesačne, stravu v sume 350 eur mesačne, ibaže by sa matka v skutočnosti snažila o pokrytie jej osobných nákladov. Žiadal, aby súd pri stanovení výšky výživného zohľadnil vek dieťaťa. Zdôraznili, že k právoplatnému rozvodu manželstva rodičov prišlo ku dňu 26.09.2018 a k tomuto dátumu je potrebné posudzovať potreby maloletého a možnosti a schopnosti jeho rodičov. Otec k tomuto dátumu preukázal svoje príjmy, a to bez ohľadu na to, čo tvrdí matka, a súčasne akékoľvek okolnosti po tomto dátume nemôžu byť predmetom dokazovania v tomto konaní. Predmetom tohto konania je určenie výživného za obdobie od 19.09.2016 do 25.09.2018, jedná sa teda o výživné na X-XX H. dieťa, ktorú skutočnosť je potrebné pri rozhodovaní zohľadniť. Matka totiž v žiadnom prípade nepreukázala, že by výdavky na starostlivosť a výživu maloletého boli viac ako 300 € mesačne a nepreukázala v rozhodnom období žiadne mimoriadne výdavky zdravotného a ani iného charakteru. V tejto súvislosti sporovali aj náklady na bývanie maloletého v rozhodnom období, keďže mali za to, že tieto nemožno pričítať na stranu maloletého vo výške 1-ice z týchto nákladov, keďže vzhľadom na vek maloletého nie je možné aplikovať u neho polovicu nákladov na internet, elektrinu, upratovačku, záhradníka a pod. Matka za to, že matka, vedomá si toho, že žiadne X- XX H. L.V. nemá spotrebu 1 410 eur mesačne, snažila sa umelo a fiktívne navýšiť výdavky na maloletého. Pokiaľ by matka minula na spotrebu maloletého v rozhodnom období mesačne čiastku 2 000 eur, znamenalo by to minútie celkovo sumy takmer 25.000 EUR, pričom nebolo žiadnym spôsobom preukázané, odkiaľ by matka mala takéto finančné prostriedky k dispozícii. Namietali tiež návrh matky v časti určenia výživného na tvorbu úspor, keďže toto by bolo stanovené za minulé obdobie, čo podľa ich názoru dikcia § 63 ods. 3 Zákona o rodine ani neumožňuje. Otcovi bola tunajším súdom uložená povinnosť prispievať na sporivú časť výživného, počnúc dňom 26.09.2018 (od veku X,X K. maloletého) a teda je možné očakávať, že úspory maloletého z titulu otcovho plnenia budú k dosiahnutiu plnoletosti dostatočné. Zároveň poukázali na skutočnosť, že aj sama matka na pojednávaní dňa 6.6.2017 uviedla, že otec do 11/2016 kupoval maloletému veci na ošatenie a obuv a pokrýval náklady na maloletého, t.j. do 30.11.2016 otec plnil vyživovaciu povinnosť voči maloletému a pokrýval všetky jeho náklady. Mali za to, že za toto obdobie je tak návrh na plnenie vyživovacej povinnosti v plnom rozsahu nedôvodný. Trvali na tom, že otec žil s matkou v spoločnej domácnosti v K. do 24.4.2017 a zároveň do októbra 2017 uhrádzal všetky náklady spojené s užívaním domu, a to v súlade s ním predloženým prehľadom. Upriamil tiež pozornosť súdu na to, že tunajší súd priznal matke manželské výživné vo výške 600 EUR mesačne počnúc dňom 19.09.2016, a zročné výživné za obdobie od 19.09.2016 do 16.10.2017 vo výške 7.740,- Eur v mesačných splátkach po 400,- Eur mesačne, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.12.2019. Mal za to, že súd by mal prihliadnuť na túto skutočnosť, nakoľko matka napr. v konaní o manželské výživné ako jeden z nákladov (na čo aj súd v rozhodnutí prihliadol) uvádzala náklady na dom v K., pričom tento nárok uplatňuje aj teraz vo väzbe na výživné na maloletého G.. Záverom zhrnul, že matka nepreukázala za rozhodné obdobie žiadne mimoriadne výdavky v takej výške, ktoré by odôvodňovali určenie výživného vo vyššej výške, než určenej neodkladným opatrením, t.j. v sume 300 EUR mesačne, a preto aj s ohľadom na skutočnosť, že spotrebované výživné v prípade maloletého sa nevracia a notoricky známe informácie o štandardných potrebách maloletého dieťaťa vo veku X C. XX H. navrhli, aby súd určil výživné na maloletého G. na čas do rozvodu vo výške 300 eur mesačne.

7. Kolízny opatrovník odkázal na obsah písomných správ, ktoré v priebehu konania založil do súdneho spisu a doporučil súdu, aby za rozhodné obdobie určil výživné zo strany otca voči maloletému G. v sume 500 € mesačne. Poukázal na to, že sa v tom čase jednalo o X-XX H. dieťa a matke nemohli v súvislosti so starostlivosťou o maloletého vzniknúť také výdavky, ako to deklarovala vo svojich podaniach.

8. Súd sa oboznámil s návrhom matky doručený súdu dňa 19.09.2016 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, doplnením návrhu matky doručené súdu dňa 23.09.2016 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, uznesením tunajšieho súdu zo dňa 26.09.2016, č. k. 38P/258/2016 - 72, odvolaním matky maloletého doručené súdu dňa 03.11.2016 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, vyjadrením otca maloletého doručené súdu dňa 14.12.2016, uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.12.2016, č. k. 11CoP/518/2016 - 209, doplnením vyjadrenia otca doručené súdu dňa 29.12.2016 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, podaním matky doručené súdu dňa 31.05.2017 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, podaním otca doručené súdu dňa 23.10.2017 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, podaním matky doručené súdu dňa 06.11.2017 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, podaním otca doručené súdu dňa 05.02.2018 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, správou

ÚPSVaR Senec zo dňa 15.03.2018, podaním matky doručené súdu dňa 13.07.2018 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, podaním otca doručené súdu dňa 25.02.2019, a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, podaním matky doručené súdu dňa 05.03.2019 a listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, správou ÚPSVaR Senec zo dňa 15.07.2019, správou ÚPSVaR Malacky zo dňa 14.05.2019, záverečnou rečou otca maloletého doručenou súdu dňa 23.07.2020, záverečnou rečou matky doručenou súdu dňa 27.07.2020 a obsahom spisu sp. zn. 38P/297/2016. Súd ďalej vykonal dôkaz výsluchom účastníkov konania a zistil tento skutkový stav:

9. Uznesením zo dňa 19.12.2016, č. k. 11CoP/518/2016 - 209 Krajský súd v Bratislave zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadil neodkladné opatrenie nasledovného znenia: Otec je povinný predbežne prispievať na výživu maloletého G. F., X.. XX.XX.XXXX sumou 300 eur mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci k rukám matky, počnúc dňom 06.12.2016.

10. Rozsudkom zo dňa 19.06.2018, č. k. 38P/297/2016 - 526 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.10.2019, č. k. 11CoP/3/2019 - 1170 tunajší súd manželstvo rodičov maloletého G. rozviedol a na čas po rozvode manželstva zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 700 eur mesačne, z toho čiastku 600 eur mesačne je otec povinný zasielať ako bežné výživné k rukám matky vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, od právoplatnosti rozsudku a čiastku 100 eur mesačne je otec povinný zasielať na tvorbu úspor na vinkulovaný účet maloletého G. F., X.. XX.XX.XXXX zriadený matkou maloletého v lehote 5 dní od právoplatnosti rozsudku.

11. Maloletý G. bol v rozhodnom období v celodennej osobnej starostlivosti matky, jeho zdravotný stav bol dobrý. Priemerné mesačné náklady na výchovu a výživu maloletého matka vyčíslila vo svojom písomnom podaní, doručenom súdu dňa 06.11.2017 (č. l. 325) v sume cca 1 233 €, pozostávajúce z nasledovného: strava 300 € mesačne, plienky 113 € mesačne, krémy a ostatné hygienické potreby 100 € mesačne, lieky a lekárska starostlivosť 20 € mesačne, výbava dieťaťa 65 € mesačne, ošatenie a obuv 190 € mesačne, hračky 180 € mesačne, plávanie 140 € mesačne, pomerná časť nákladov na bývanie 125 € mesačne. Podľa vyjadrení matky do týchto nákladov nezahrnula náklady na dovolenky, voľnočasové aktivity maloletého a ani žiadne mimoriadne výdavky.

12. Matka bola v rozhodnom období na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok a rodinné prídavky na maloletého, okrem toho jej otec maloletého na základe rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 16.10.2017, sp. zn. 44Pc/7/2016 bol povinný prispievať na jej výživu sumou 600 € mesačne, počnúc dňom 19.09.2016, pričom zročné výživné za obdobie od 19.09.2016 do 16.10.2017 vo výške 7 740 € bol povinný platiť v splátkach po 400 € mesačne. Iné príjmy matka nemala. Podľa vlastných vyjadrení jej finančne vypomáhali rodičia, a to mesačne čiastkou cca 1 500 - 3 000 €. Spolu s maloletým bývala v rodinnom dome v K., ktorý bol v tom čase v jej osobnom vlastníctve, nebol prefinancovaný hypotekárnym úverom. Náklady spojené s bývaním predstavovali dovedna čiastku 110 € mesačne elektrina, 16 € mesačne voda, 35 € mesačne TV + internet, 7,80 € mesačne odpad, 2,78 € mesačne daň z nehnuteľnosti. Okrem toho matka maloletého v súvislosti s bývaním uvádzala i náklady na alarm vo výške 4 € mesačne, drevo na kúrenie v krbe a údržba krbu a komína v sume 80 € mesačne. S maloletým bývala sama, s nikým nevedla spoločnú domácnosť.

13. Otec maloletého bol v rozhodnom období bol 50% spoločníkom a konateľom spoločnosti C. J. R., R..K..S.. spolu so svojim bratom, ktorá spoločnosť sa venovala prevádzke X* J. L. P.. Tiež bol konateľom spoločnosti F. R., R..K..S.., ktorá sa venovala príprave jedál pre študentov v škole na J. M. Y. L.. Budova hotela bola vo vlastníctve leasingovej spoločnosti. Bol polovičným vlastníkom bytu na R. N. Y. L., pričom druhú polovicu bytu vlastní jeho brat. Byt bol prefinancovaný hypotekárnym úverom a využíval sa ako kancelárie hotela. Jeho priemerný mesačný netto príjem, podľa vlastných vyjadrení, predstavoval čiastku cca 2 000 €. Okrem maloletého G. mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej R. F., X.. XX.XX.XXXX, ku ktorej si plnil vyživovaciu povinnosť v sume 200 € mesačne. Okrem toho mu bola rozsudkom tunajšieho súdu uložená povinnosť platiť výživné na manželku v sume 600 € mesačne, počnúc dňom 19.09.2016. Býval v prenajatej časti rodinného domu R. Y. Y. L., kde za podnájom uhrádzal čiastku 400 € mesačne.

14. Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

15. Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

16. Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

17. Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

18. Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

19. Podľa § 65 odsek 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

20. Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

21. Podľa § 76 odsek 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

22. Súd mal po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a vyhodnotení dokazovania za preukázané, že návrh matky maloletého bol dôvodný, keď súd zohľadnil potrebu upraviť vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému za obdobie od septembra 2016 do augusta 2018, t. j. od podania návrhu do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov maloletého v auguste 2018.

23. Súd v tomto prípade vychádzal z tej skutočnosti, že konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode prebiehal súbežne s týmto konaním a dokazovanie ohľadom odôvodnených potrieb a záujmov maloletého G. v rozhodnom období bolo v zásade v oboch konaniach totožné, čo bolo demonštrované aj identickými listinnými dôkazmi a argumentáciou oboch rodičov. Rovnako súd vychádzal aj z rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.10.2019, č. k. 11CoP/3/2019 - 1170, ktorým potvrdil rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 19.06.2018, č. k. 38P/297/2016 - 526 aj v časti určenia výživného zo strany otca voči maloletému na čas po rozvode. V odôvodnení svojho rozsudku odvolací súd potvrdil správnosť rozhodnutia tunajšieho súdu, a to tak v časti posúdenia odôvodnených potrieb a záujmov maloletého G. spolu s ich finančným zabezpečením, ako aj v časti posúdenia celkových príjmových a majetkových pomerov oboch rodičov.

24. V oboch konaniach, tak v konaní o rozvod manželstva, ktoré inicioval otec maloletého, ako aj v konaní o určenie výživného na čas do rozvodu, ktoré iniciovala matka maloletého, rodičia argumentovali totožne a na podporu svojich návrhov a tvrdení predkladali identické listinné dôkazy, pričom oba súdy sa vo svojich rozhodnutiach vysporiadali s tvrdeniami oboch rodičov a nimi predloženými listinnými dôkazmi, viažucimi sa k príjmovým a majetkovým pomerom otca maloletého ako povinného rodiča. Na tomto mieste preto už súd nebude detailne uvádzať všetky dôvody predmetných rozhodnutí a opätovne podrobovať jednotlivé tvrdenia rodičov vzájomnej konfrontácii s vykonaným dokazovaním. Súd však upriamuje pozornosť rodičov na tú skutočnosť, že hoci sa rozsudok tunajšieho súdu, ktorým rozviedol manželstvo rodičov maloletého vzťahuje k úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému G. na čas po rozvode manželstva, nemôže ani v tomto konaní ignorovať ťažiskové časti odôvodnenia svojho vlastného rozhodnutia ani odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Jedná sa predovšetkým o tie, ktoré sa týkajú deklarovaných príjmových a majetkových pomerov otca maloletého, keďže tieto sa týkali rovnakého obdobia a vyhodnotenia dokazovania, ktoré bolo v tomto smere

vykonané, pričom rovnako tomu je aj v prípade odôvodnených potrieb a záujmov maloletého G.. Súd preto oboch rodičov odkazuje tak na odôvodnenie rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 19.06.2018, č. k. 38P/297/2016 - 526 ako aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.10.2019, č. k. 11CoP/3/2019 - 1170. Na zdôraznenie svojho rozhodnutia však opakovane uvádza, že návrh matky na určenie výživného v rozhodnom období v celkovej výške 3 000 € mesačne nepovažoval za reflektujúci náklady na odôvodnené potreby a záujmy maloletého G. na strane jednej a možnosti a schopnosti rodičov, predovšetkým otca, na strane druhej. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na strane maloletého G. sa nevyskytovali špecifické výdavky, ktoré by matka bola nútená vynakladať a ktoré by sa u detí v jeho veku bežne nevyskytovali, skladba jeho potrieb a výška nákladov na ich uspokojovanie bola porovnateľná s výdavkami na odôvodnené potreby a záujmy maloletých detí v jeho veku tak, ako sú súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti. Návrh matky na určenie bežného výživného v sume 2 000 € mesačne bol preto vysoko nadhodnotený a v žiadnom prípade nezodpovedal nákladom na odôvodnené potreby a záujmy maloletého G., a to ani s ohľadom na matkou uvádzané skutočnosti ohľadom disproporcie v príjmových a majetkových pomeroch rodičov a výkon celodennej osobnej starostlivosti o maloletého. Hoci súd nespochybňuje právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča, ktorého životná úroveň je vyššia (v danom prípade otca), uvedené neznamena, že je možné určiť spotrebné vo vyššom rozsahu, než sú náklady na odôvodnené potreby a záujmy maloletého dieťaťa. Neznamena to, že toto výživné má pokrývať všetky náklady, ktoré sa preferenčný rodič rozhodne u dieťaťa vynakladať, bez ohľadu na názor a postoj povinného rodiča. Je tiež nespochybniteľné, že výživné hradené jedným z rodičov k rukám druhého rodiča môže slúžiť výlučne a len na úhradu nákladov na odôvodnené potreby a záujmy maloletého dieťaťa, voči ktorému bolo určené. Z obsahu tohto pojmu je zrejmé, že sa jedná o také potreby a záujmy, ktoré je nevyhnutné u maloletého dieťaťa vynakladať v záujme jeho zdravého a všestranného vývinu a rozvoja, samozrejme s ohľadom na všetky ostatné skutočnosti každého prípadu, vrátane celkových pomerov oboch rodičov. V žiadnom prípade nemôže byť určené výživné využívané pre potreby rodiča, ku ktorému rukám druhý rodič toto výživné uhradza a rodič, ktorý má dieťa vo svojej osobnej starostlivosti si nemôže kompenzovať svoju menej priaznivú finančnú situáciu cestou tohto výživného.

25. Súd preto nezohľadnil náklady na výchovu a výživu maloletého vyčíslené matkou za v plnom rozsahu odôvodnené, nakoľko niektoré ňou uvádzané položky považoval za nadhodnotené a nezodpovedajúce reálnym nákladom na ich vynakladanie. Matka vo svojom vyčíslení nákladov (č. l. 325) uvádzala okrem iného náklady na ošatenie a obuv v sume 190 € mesačne, ktoré boli z pohľadu súdu neadekvátne, a to práve s ohľadom na prudší fyzický vývin u detí v tomto veku a s tým spojenú potrebu častejšie toto ošatenie a obuv obmieňať. Za tejto situácie sa súdu javilo zakupovanie ošatenia a obuvi v hodnote 190 € mesačne za vysoké a za predpokladu, že matka takéto náklady skutočne vynakladala, robila tak výlučne na základe vlastného uváženia, bez náležitej nadväznosti na skutočné potreby maloletého dieťaťa. V neposlednom rade súd z väčšej časti nezohľadnil ani náklady na hračky (edukatívne pomôcky) v sume 180 € mesačne. Táto položka bola skutočne premrštená v porovnaní k štandardným nákladom na tieto pomôcky u detí vo veku G.C.Y., hoci súd v žiadnom ohľade nespochybnil samotnú potrebu ich vynakladania a nespochybňoval ich pozitívny a nenahraditeľný vplyv na vývin dieťaťa, či už po stránke fyzickej alebo psychomotorickej. Na strane druhej súd z väčšej časti nespochybnil náklady na hygienické a drogistické potreby u maloletého a náklady na detskú výbavu, nakoľko je zrejmé, že tieto potreby sa u dieťaťa vo veku G.A. v rozhodnom období ešte vynakladali a napokon aj vo väčšom rozsahu, než je tomu u detí v staršom veku, ktoré už nepoužívajú niektoré veci, ktoré sú u detí v nižšom veku bežnou súčasťou ich starostlivosti.

26. Pri výpočte nákladov na odôvodnené potreby a záujmy maloletého G. preto aj v tomto konaní súd vychádzal z nasledovného: strava cca 300 € mesačne (súd zohľadnil, že obaja rodičia poskytovali maloletému kvalitnú stravu, pričom v domácnosti matky trávil aj v rozhodnom období maloletý väčšinu času), bývanie 125 €, ošatenie a obuv cca 50 € mesačne, lieky a zdravotná starostlivosť 20 € mesačne, hygienické, drogistické a kozmetické potreby cca 100 € mesačne, hračky cca 50 € mesačne, výbava pre dieťa cca 40-50 € mesačne. Okrem toho boli na strane maloletého samozrejme prítomné aj náklady na veci bežnej dennej spotreby, ktoré nemožno exaktne vyčíslit'. Taktiež bolo aj v rozhodnom období namieste, vzhľadom k zrejmej disproporcii v príjmoch medzi rodičmi maloletého, aby otec prispieval matke i na niektoré aktivity maloletého, ktorých cieľom je jeho rozvoj, ako bolo napr. plávanie, kde matka uhradza čiastku 140 € mesačne a ktorá nebola namietaná ani zo strany otca maloletého. V tejto súvislosti súd uvádza, že sa nestotožnil s námietkami otca maloletého, že náklady na bývanie a užívanie rodinného domu v K., kde matka spolu s maloletým v rozhodnom období bývali, nemajú byť pripisované

na stranu maloletého v rozsahu 1-ice týchto nákladov, keďže je zrejmé, že dieťa v útlom veku neužíva internet a nespotrebuje v takom rozsahu ani energie. Takéto vnímanie rozdelenia nákladov na bývanie medzi rodiča a dieťa je mylné a nekorešponduje so skutočným stavom vecí. Je potrebné si uvedomiť, že samotné energie, ktoré sa používajú na bývanie a chod domácnosti sú používané všetkými jej členmi, ak nie priamo tak sprostredkované. Ak rodič starajúci sa o dieťa varí, perie, upratuje, kúri, zabezpečuje hygienu dieťaťa a pod., to všetko predsa smeruje aj na dieťa, nie len na rodiča. Rovnako je to aj v prípade TV či internetových služieb, kedy ich možno dieťa samotné priamo nevyužíva, ale sú využívané aj v jeho prospech. Súd nadôvažok pri svojom rozhodovaní zohľadňoval len bežné náklady na bývanie, nezohľadňoval napríklad upratovačku či záhradníka, preto vyhodnotil námietky otca v tomto smere ako nedôvodné. Napokon bolo pri určovaní výživného potrebné prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že v rozhodnom období bol maloletý G. dieťaťom v útlom veku, vyžadujúcom si celodennú starostlivosť, ktorá bola zabezpečovaná matkou, ktorá si v tejto súvislosti čerpala rodičovskú dovolenku. Jej starostlivosť o maloletého tak bola zabezpečovaná predovšetkým osobnou starostlivosťou. Na strane druhej súd prihliadol k tomu, že otec bol aj v rozhodnom období s maloletým v pravidelnom kontakte, kedy hradil náklady spojené so starostlivosťou o maloletého a svoju vyživovaciu povinnosť si plnil aj formou vecných či iných plnení, vrátane aktívneho trávenia voľného času a dovolení. V ostatnom súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 19.06.2018, č. k. 38P/297/2016 - 526; bod 41,42,43.

27. Pokiaľ ide o návrh otca, aby bola jeho vyživovacia povinnosť voči maloletému G. určená v sume 300 EUR mesačne, t. j. vo výške stanovenej neodkladným opatrením, ktorú aj v rozhodnom období hradil, tento súd považoval za nedôvodný a nemajúci oporu v skutkovom stave tak, ako bol zistený vykonaným dokazovaním. Aj v odôvodnení uznesenia zo dňa 19.12.2016, č. k. 11CoP/518/2016 - 209 odvolací súd uviedol, že určil výživné v nevyhnutnej miere (...) na zabezpečenie základných potrieb dieťaťa, pričom povinnosť a výška výživného bude následne ustálená v konaní vo veci samej. S ohľadom na vykonané a už aj odvolacím súdom vyhodnotené dokazovanie (v tých častiach, ktoré sa vzťahujú aj na toto konanie), nebolo možné sa stotožniť s postojom otca, že výživné v sume 300 € mesačne bolo primerané k matkou vyčísleným nákladom na výchovu a výživu maloletého v rozhodnom období, keďže tomu tak nebolo. Súd sa podrobne zaoberal aj príjmovými a celkovými majetkovými pomermi otca maloletého tak z hľadiska toho, ako ich deklaroval samotný otec maloletého, ako aj z hľadiska vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že otcove majetkové pomery nekorešpondujú s ním prezentovaným príjmom. Pri určení vyživovacej povinnosti je nevyhnutné prihliadať nie len na deklarovaný príjem, ale aj na celkový majetok otca, jeho možnosti a schopnosti a jeho životnú úroveň. Medzi rodičmi maloletého G. nebola v konaní spornou tá skutočnosť, že to bol otec, kto v celosti finančne zabezpečoval rodinu, ktorej životná úroveň bola nadštandardná. Hoci sa otec v priebehu konania snažil túto skutočnosť opomínať, resp. zámerne skresľovať, bolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že rodina viedla nadštandardný spôsob života, ktorý po finančnej stránke zabezpečoval otec maloletého. Pokiaľ ide o otcov deklarovaný príjem v rozhodnom období, tento súd pripisuje optimalizácii príjmov z podnikateľskej činnosti otca, keďže to bol práve otec (spolu so svojim bratom ako spoločníkom), ktorý aj v rozhodnom období rozhodoval o výške svojich príjmov, a to predovšetkým prostredníctvom prerozdelenia ziskov z podnikania. Rovnako bolo potrebné prihliadnuť na to, že to bol otec ako jeden zo spoločníkov, ktorý mal nezanedbateľný dosah na hromadenie majetkových hodnôt v rámci podnikateľskej činnosti a na nakladanie s nimi a že mnohé veci, ktoré boli využívané pre potreby rodiny, boli evidované ako majetok predmetných spoločností alebo ako ich náklady. V tomto smere sa súd nestotožnil ani so stanoviskom otca ohľadom nadobudnutia nehnuteľnosti, v ktorej v súčasnosti býva. Je síce pravdou, že k jej nadobudnutiu prišlo až po rozvode manželstva, teda nie je predmetom dokazovania v tomto konaní, avšak celkový kontext tejto situácie nemôže zostať bez povšimnutia. Súd nespornuje, že pri riešení bytovej otázky bolo potrebné vyčkať do času, kým nezanikne BSM manželov, t. j. do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Je však nepochybné, že zakúpenie predmetnej nehnuteľnosti v žiadnom ohľade nezodpovedá otcov deklarovaným príjmovým a majetkovým pomerom. V tomto smere je nutné stotožniť sa s argumentáciou matky, podporenou inzerátom na predaj predmetnej nehnuteľnosti, v nadväznosti na to, že je skutočne nepravdepodobné, že cena uvedená v inzeráte bola následne znížená pri samotnom predaji o polovicu. Oveľa pravdepodobnejšie sa javí tá skutočnosť, že otec dofinancoval značnú časť kúpnej ceny zo svojich vlastných finančných prostriedkov, ktoré mal k dispozícii. Odhliadnuc od uvedeného, otcov deklarovaným príjmovým pomerom nezodpovedá ani výška hypotekárneho úveru, ktorým sa pri kúpe nehnuteľnosti zaťažil, keďže výška splátky predstavuje čiastku 900 € mesačne. Ak otec trvá na tom, že jeho príjmy predstavovali a naďalej predstavujú čiastku dovedna cca 2 000 € - otec deklaroval takúto výšku svojich príjmov v zásade počas oboch súdnych konaní - je nanajvýš nepravdepodobné, že by

sa zaťažil tak vysokým hypotekárnym úverom. Je totiž zrejmé, že užívanie predmetnej nehnuteľnosti a jej udržiavanie si vyžaduje ďalšie finančné prostriedky, pričom otec má dve vyživovacie povinnosti, k maloletej R. a k maloletému G. a v neposlednom rade musí hradiť aj svoje vlastné osobné výdavky. Hoci samotné nadobudnutie nehnuteľnosti a zmena majetkových pomerov, ktorá v tomto smere u otca nastala, nespádajú do rozhodného obdobia pre potreby tohto konania, dotvárajú celkový obraz o disproporcii medzi otcom deklarovanými príjmovými a majetkovými pomermi a jeho reálnou životnou úrovňou.

28. Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností súd napokon určil bežné výživné v sume 600 € mesačne, ktoré zodpovedá pomernej časti nákladov na odôvodnené potreby a záujmy maloletého G. v rozsahu, ktorá bola v rozhodnom období primeraná možnostiam a schopnostiam otca, s prihliadnutím na plnenie si vyživovacej povinnosti otca formou vecných plnení.

29. Výživné na tvorbu úspor za rozhodné obdobie súd neurčil, nakoľko k tomu nezohľadil dôvody. V danom prípade sa jedná o určenie výživného za dobu minulú, za obdobie, kedy boli rodičia maloletého ešte manželmi, pričom na čas po rozvoze manželstva bola otcovi uložená povinnosť prispievať aj na tvorbu úspor maloletého, ktorú si aj počnúc mesiacom september 2018 plní.

30. Keďže výživné bolo určované za obdobie od 09/2016 - 08/2018, v rámci rozhodovania súdu bolo nutné vypočítať i výšku zročného výživného zo strany otca voči maloletému, ktorú súd ustálil v sume 8 100 EUR. K uvedenej sume dospel nasledovne; zročné výživné bolo vypočítané za obdobie 24 kalendárnych mesiacov, za ktoré mal otec na výživu maloletého zaplatiť výživné v sume 14 400 € (24x 600 €). Otec za rozhodné obdobie uhradil na výživu maloletého čiastku 6 300 € (24 x 300 €), keďže na výživu maloletého začal prispievať počnúc rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave v decembri 2016. Rozdiel medzi určeným a uhradeným výživným zo strany otca tak predstavoval za toto obdobie čiastku 8 100 €. Vzhľadom k výške zročného výživného, súd povolil otcovi toto výživné splácať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným.

31. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam a s poukazom na citované ustanovenia zákona súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

28. júla 2020

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na podklade § 362 ods. 1 CSP podľa ktorého odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne a v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 44 CMP rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.